"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସବୁଠାରୁ ବଡ ବେମାରୀ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ, ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କେବେ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେତେବେଳେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା କର୍ମଭୋଗ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ପୂରା-ପୂରା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବ । ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ରୋଗ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ରୋଗ, ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦୁନିଆଁ ପତିତ ହୋଇଛି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ବହୁତ ଖୁସି ଏବଂ ନିଶା ରହିବ, ଚାଲି-ଚଳଣ ମଧ୍ୟ ସୁଧୁରିଯିବ ।

ଗୀତ**:-** ରାତ କେ ରାହୀ ଥକ ମତ ଜାନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯାତ୍ରୀର ଅର୍ଥକୁ ତ ପିଲାମାନେ ଶୁଣିଲେ । ଏହି କଥାକୁ ତ ତୁମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ଥିଲ ତ ମନୁଷ୍ୟ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଚରିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ । ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ । ତେବେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟରୁ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ କିପରି ହେଲ, ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହୋଇ ନାହଁ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛ । କେହି ଅଳ୍ପ ବଦଳିଛନ୍ତି, କାହାର ୫ ଶତକଡା, କାହାର ୧୦ ଶତକଡା ...ଚରିତ୍ର ବଦଳି ଚାଲିଛି । ଦୁନିଆକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଭାରତ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଠାରେ ଏପରି ଗୁଣ ଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତ ସେହି ଗୁଣ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁ ଭାରତ ଏତେ ସାହୁକାର ଥିଲା, ତାର ପୁଣି ଅଧୋଗତି କିପରି ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ କଥାକୁ ବୁଝାଇପାରିବ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଗଲ । ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନର ସବୁଠାରୁ ବଡ ବେମାରୀ ତୁମକୁ ଲାଗିଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲ, ତେଣୁ ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏପରି କିଏ କରିଲା? ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ଅଧଃପତନ କାହିଁକି ହେଲା । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ । ଭାରତ ◻ର୍ଥ ନଟ ଏ ପେନି ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଗଲା । ତାର ମୂଳ କାରଣ କ'ଣ? ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଏହି ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବନିର୍ମିତ । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଭାରତ ଏତେ ସାହୁକାର ଥିଲା ପୁଣି ଗରୀବ କିପରି ହେଲା, ଆମେ ଆଦି-ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ କିପରି ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଗଲ, ତେଣୁ ତୁମର ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସିଡି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି - ତୁମମାନଙ୍କର କିପରି ଅଧଃଗତି ହେଲା, ◻ର୍ଥ ନଟ ଏ ପେନିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସ୍□ର୍ଗ, ହେଭେନ୍ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଆଜିକାଲି ଭାରତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ତ କେହି ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, କିଛି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ତେଣୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମ ପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭାରତର ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କାହିଁକି ହେଲା? ଗାନ୍ଧୀ ବାପୁ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କର । ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେବେ ନା କେବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସୁଖ ମିଳିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ପତିତ-ପାବନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋର ପିଲାମାନେ ଯିଏକି ଶୁଦ୍ରରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂରା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଘଡି ଘଡି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ରୋଗ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଭାରତର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ତେବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବ ସେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ । ପୁଣି ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଗାୟନ କରାଯାଏ - ଚିନ୍ତା ଥିଲା ପାର ବ୍ରହ୍ମରେ ରହୁଥିବା ପରମେଶ୍□ରଙ୍କର, ସେ ମିଳିଗଲେ, ତାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା (ସମ୍ପତ୍ତି) ମିଳୁଛି । ବାକି କ'ଣ ଦରକାର । ତୁମେ କେବଳ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଭଲେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରୁହ । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଭାରତ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ତା'ର ଏବେ ଅଧଃପତନ ହୋଇଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର

ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କ'ଣ ତାହା କେହି ବି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥିଲେ । ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଦେହକୁ ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ପରମାତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ନ ଥିଲେ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ, ସେତେ ସେତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ସେତେ ବହୁତ ମିଠା ମଧ୍ୟ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଲଢେଇ, ଝଗଡା, ମାଙ୍କଡପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ଏକଥା ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ତୁମେ କାହାକୁ ବି ଏହି ବେହଦର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇପାରିବ । ବରାବର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଡ୍ରାମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଭାରତ ଯାହାର କି ଏତେ ଅଧଃପତନ ହୋଇଯାଇଛି ତାର ମୂଳଦୁଆ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମକୁ କିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହିସବୁ କଥା ଆମକୁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ନ କରିବା ଦ୍□ାରା ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମା ଏହି ଦେହ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛି, ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଭାଷଣ ବହୁତ ଭଲ କରି ପାରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଦରକାର ନା । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଖୁସି ଅଥବା ନିଶା ରହୁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବଡ ବିକର୍ମ ହେବା କାରଣରୁ ବହୁତ ବଡ ଦଣ୍ଡର ଭାଗୀଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଗଡଲି □ାଲର୍ଡ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଟେ ନା । ଭଗବାନଙ୍କ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ରାଇଟହ୍ୟାଣ୍ଡ (ଡାହାଣ ହାତ) ହେଉଛନ୍ତି ଧର୍ମରାଜ । ତୁମେମାନେ ଭଲ କର୍ମ କରୁଛ ତେଣୁ ତାର ଭଲ ଫଳ ମିଳୁଛି । ଯଦି ଖରାପ କର୍ମ କରିବ ତେବେ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀ ରହିଛି । ଏହିସବୁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର । ତେବେ ସବୁ ମହିମା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର । ଅନ୍ୟ କାହାରି ମହିମା ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଲେଖା ଯାଉଛି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ, ବାକି ସବୁ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ । କାରଣ ଶିବବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ପାବନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପାବନ ହେଉଛି ପୁଣି ରାବଣ ପତିତ କରିଦେଉଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛ । ଏହି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁଛି । ତେଣୁ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସମର୍ପଣର ଗାୟନ ରହିଛି । ଶିବବାବା ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କର ଇତିହାସ ତ ପ୍ରଥମେ ଆବଶ୍ୟକ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଶିବ କୁହାଯାଉଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଦେହ-ଅଭିମାନ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧଃପତନ ହୋଇଛି । ତେବେ ଯାଇ ଉତ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିବେ । ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ପତନ, ଦିନ ଏବଂ ରାତି, ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଉଦୟ ହେଲା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ବିନାଶ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ତ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କେତେ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସବୁର ଅଧଃପତନ ହୋଇଯାଇଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସିଡି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବିଶ୍□ର ଅଧଃପତନ କିପରି ହେଲା । ସେମାନେ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି । ଏ କଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆ ଆହୁରି ପତିତ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି, କାରଣ ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏବେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀମାନେ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହଟି ନାହିଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ କାହା ପାଖରେ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ, କାହା ଭିତରେ ମୋହର ଅଂଶ, କିଛି ନା କିଛି ରହିଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରିବା ଦରକାର ନା । ବହୁତ-ବହୁତ ମିଠା ହେବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ, ସେଠାରେ ଛେଳି ବାଘ ଏକତ୍ର ପାଣି ପିଇଥା'ନ୍ତି । ଦୁଃଖଦାୟୀ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସେଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ କେହି କେହି କ୍ରମଅନୁସାରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । କର୍ମ ଭୋଗ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ, କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉ, ଏହା ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ହେଉଛି । ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଜଣାପଡୁନାହିଁ - ଆମକୁ ଏହି ମତ କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍□ାରା କିପରି ମିଳିବ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ବିନା କିପରି ଶ୍ରୀମତ ଦେବି । ଇଏ ମୋର ସ୍ଥାୟୀ ରଥ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି ଓଲଟା-ସିଧା କର୍ମ କରି ଅଯଥାରେ ନିଜର ବରବାଦୀ କର ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଫଳାଫଳ କ'ଣ ହେବ । ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବ । ପାଠୁଆଙ୍କ ଆଗରେ ଅପାଠୁଆ ବୋଝ ବୋହିବେ । ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି ଭାରତର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ରହିବା ଦରକାର, ତାହା ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ । ଏବେ ତ କାହାର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ତ ବହୁତ ଦାୟିତ୍□ ରହିଛି । କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ଯଦିଓ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ସବୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ତଥାପି ବି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ତ ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ

ଅଧିକ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇପାରିବ । ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ତ ବହୁତ ବୋଝ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି ମୁସ୍କିଲରେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଭାରତରେ କେବେ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ପୁଣି କେଉଁଆଡେ ଗଲା? କିପରି ପତନ ହେଲା? ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯେ ପପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ବୁଝାଇଛ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଲେଖାପଢା କରି ସ୍କୁଲ୍‌ମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଭାରତର ଅଧଃପତନ ଉପରେ ଭାଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଭାରତ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି କଉଡିତୁଲ୍ୟ କିପରି ହେଲା? କଉଡିତୁଲ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କେତେ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା? ସେ କଥା ଆମେ ବୁଝାଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ପର୍ଚ୍ଚା ଏପରି ତିଆରି କରି ଉଡାଜାହାଜରୁ ମଧ୍ୟ ପକାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇଲାବାଲା ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ହିଁ ହଲ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ, ଯାହାକି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଅଛି ସେଠାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ୍ । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । କାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ତୁମକୁ ସାରା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଉଛୁ । ତେବେ ସେମାନେ ସ୍□ତଃ ଆସିବେ ଏବଂ ଯିବେ । ଏଥିରେ ପଇସାର ତ କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ମନେକର ଆମକୁ କେହି ମିଳିଗଲେ, ଉପହାର ଦେଲେ ତେବେ ତାହା ତ ଆମେ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । ସେ ସବୁକୁ ସେବାରେ ଲଗାଇଦେବା ଉଚିତ୍, ବାକି ଆମେ ନେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଦାନ ନେଇ କ'ଣ କରିବି ଯାହା ପୁଣି ଭରି କରି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ପକ୍କା ବେପାରୀ ଅଟେ, ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦେହ-ଅଭିମାନର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଓଲଟା ସିଧା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବହୁତ-ବହୁତ ମିଠା ତଥା ଶୀତଳ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା କ୍ରୋଧ ବା ମୋହର ଭୂତଗୁଡିକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରିଗାର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ରେକର୍ଡକୁ ଠିକ୍ ରଖି ଖୁସିର ମହାଦାନ ଦେଉଥିବା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଚାରିଆଡେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରିଗାର୍ଡ ଦେବାର ରେକର୍ଡକୁ ଠିକ୍ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ପରେ ପୁଣି ଏହି ରେକର୍ଡ ଚାରିଆଡେ ବାଜିବ । ରିଗାର୍ଡ ଦେବା ଏବଂ ରିଗାର୍ଡ ନେବା, ଛୋଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରିଗାର୍ଡ ଦିଅ । ଏହିଭଳି ରିଗାର୍ଡ ଦେବାର ରେକର୍ଡ ଏବେ ତୁମ ଭିତରୁ ବାହାରିବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ଖୁସିର ଦାନ କରିବାବାଲା ମହାଦାନୀ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବ । କାହାକୁ ବି ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଖୁସି କରିଦେବା - ଏହା ବଡରୁ ବଡ ପୁଣ୍ୟର କାମ ଅଟେ ଏବଂ ସେବା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂହୁର୍ତ୍ତକୁ ଅନ୍ତିମ ମୂହୁର୍ତ୍ତ ମନେ କରିଚାଲିବ ତେବେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିପାରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

"ମାତେଶ୍□ରୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ"

(୧) ତମୋଗୁଣୀ ମାୟାର ବିସ୍ତାର - ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ, ରଜୋଗୁଣୀ ଏବଂ ତମୋଗୁଣୀ ଏହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକାଠି ଚାଲି ଆସୁଛି, କିନ୍ତୁ ବିବେକ କ'ଣ କହୁଛି - କ'ଣ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକାଠି ଆସୁଛି, ନା ତିନୋଟିଗୁଣର ପାର୍ଟ ଅଲଗା ଅଲଗା ଯୁଗରେ ରହୁଛି? ବିବେକ ତ ଏପରି କହୁଛି କି ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଗୁଣ ଏକା ସମୟରେ ନ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ, ଦ୍□ାପରରେ ରଜୋଗୁଣ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ତ ତମୋଗୁଣ ଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ରଜୋ ତମୋ ଗୁଣ ନ ଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରଜୋଗୁଣ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ ନ ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଏପରି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ତିନୋଟି ଗୁଣ ଏକାଠି ଚାଲି ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କହିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ୟ କଥା କହେ, କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ବିବେକ କହୁଛି - ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ ବୋଲି କହୁଛେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ । ବାକି ଏଭଳି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ଯିଏ ସତ୍ୟ କହୁଛି ସିଏ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ ଏବଂ ଯିଏ ମିଥ୍ୟା କହୁଛି ସିଏ କଳିଯୁଗୀ ତମୋଗୁଣୀ, ଏହିଭଳି ଭାବରେ ହିଁ ଦୁନିଆ ଚାଲି ଆସୁଛି । ଏବେ ଯେହେତୁ

ଆମେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ବୋଲି କହୁଛେ ତେବେ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ସେଠାରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନତା ଦରକାର । ବାକି ହଁ, ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସାରା ସଂସାର ସତ୍ତ୍□ଗୁଣୀ ଥିଲା । ଏବେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗ ନାହିଁ । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ତମୋପ୍ରଧାନତାର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତେବେ ଏହି ତମୋଗୁଣୀ ସମୟରେ ସତ୍ତ୍□ଗୁଣ ପୁଣି କେଉଁଠୁ ଆସିବ! ଏବେ ତ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରର ସମୟ ଯେଉଁ ସମୟକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ହେଲା କଳିଯୁଗ, ତେଣୁ ଉଭୟ ଯୁଗକୁ ଆମେ ଏକାଠି ମିଶାଇ ପାରିବା ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି କଳିଯୁଗୀ ଅସାର ସଂସାରରୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁଖମୟ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବା, ଏହା ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ହିଁ କାମ - ଏହି କଳିଯୁଗୀ ସଂସାରକୁ ଅସାର ସଂସାର ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି? କାରଣ ଏହି ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା କିଛି ବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦିନ ଥିଲା ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ଏବେ ତ କୌଣସି ଜିନିଷରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ୫ ବିକାର ରୂପି ଭୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଭୟର ସାଗର ଅଥବା କର୍ମବନ୍ଧନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେଇଥିପାଇଁ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି । କହୁଛନ୍ତି, ହେ ଭଗବାନ ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ଏହି ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଅଭୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଭୟତାର ସଂସାର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁଠିକୁ ସମସ୍ତେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସଂସାରକୁ ପାପର ସାଗର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରୁ ପାରି ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ଦୁଇଟି ଦୁନିଆ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସାରଯୁକ୍ତ (ସୁଖମୟ) ଦୁନିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି କଳିଯୁଗୀ ଅସାର ଦୁନିଆ । ଉଭୟ ଦୁନିଆ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାତ୍ମା ସେହି ସାରଯୁକ୍ତ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ଯେପରି ଜ୍ଞାନ ଏକ ବିଷୟ ଅଟେ ସେହିପରି ସେବା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢାର ଏକ ବିଷୟ ଅଟେ, ଯିଏ ଏଥିରେ ବିଶ୍□ସ୍ତ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଆଗ ନମ୍ବରକୁ ଯାଇପାରିବେ । ସକାଳଠାରୁ ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ପ୍ରତିଦିନର ଡାଏରୀ ରଖ, କାହିଁକିନା ତୁମେମାନେ ଦାୟିତ୍□ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅଟ, ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ନୁହଁ, ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତେବେ ଯିଏ ଯେତେ ବଡ ଲୋକ ହୋଇଥାଏ ତାଙ୍କର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।